

[...]

35.083/II/PN
FD/YS

Geachte heer/mevrouw,

Ter zitting van 15 mei 2003, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht tegen notaris [...]met kantoor te Brussel, [...], wegens het verspreiden in de hoofdstad van eentalig Franse aanplakbrieven i.v.m. een openbare verkoop van een onroerend goed gelegen in Brussel-stad.

In haar advies nr. 3823/I/P van 18 december 1975 adviseerde de VCT dat de notaris, in zijn betrekkingen met het publiek, de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) moet naleven.

De VCT was van oordeel dat, overeenkomstig de geest van die wetgeving, de notaris de administratieve taalregeling van zijn standplaats of, indien hij buiten die standplaats optreedt, de taalregeling van de plaats van de lokalisatie van het voorwerp van zijn optreden, moet eerbiedigen.

Treedt de notaris op als medewerker van de rechterlijke macht, dan is voor de handelingen die deel uitmaken van de gerechtelijke procedure de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken van toepassing, behalve voor de handelingen van bestuurlijke aard, waarvoor artikel 1, § 1, 4° SWT geldt.

Deze principes werden door de VCT in diverse latere adviezen bevestigd (cfr. adviezen 34.217/II/PN en 34.221/II/PN van 24 oktober 2002).

Aanplakbrieven zijn volgens de vaste rechtspraak van de VCT berichten en mededelingen aan het publiek.

Luidens art. 18 van de gecoördineerde taalwetten worden in de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans gesteld.

De VCT acht derhalve de klacht ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer A. Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken, aan notaris [...]en aan de klager.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS